TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. balandžio 15 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Pamatinis sprendimas 2008/909/TVR – 8 straipsnio 2–4 dalys – 17 straipsnio 1 ir 2 dalys – 19 straipsnis – Atsižvelgimas, priimant bendrą nuosprendį, į kitoje valstybėje narėje skirtą bausmę, perduotą vykdyti valstybėje narėje, kuri turi priimti šį nuosprendį – Sąlygos – Pamatinis sprendimas 2008/675/TVR – 3 straipsnio 3 dalis – Sąvoka „pakeisti apkaltinamąjį nuosprendį arba jo vykdymą“, į kuriuos reikia atsižvelgti naujoje baudžiamojoje byloje, iškeltoje kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje šis nuosprendis buvo priimtas“

Byloje C-221/19

dėl *Sąd Okręgowy w Gdańsku* (Gdansko apygardos teismas, Lenkija) 2019 m. vasario 15 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2019 m. kovo 11 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

AV

dalyvaujant

Pomorski Wydział Zamiejscowy Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras, teisėjai N. Piçarra (pranešėjas), D. Šváby, S. Rodin ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas J. Richard de la Tour,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,

– Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek, J. Vláčil ir T. Machovičová,

– Ispanijos vyriausybės, iš pradžių atstovaujamos A. Rubio González, vėliau – L. Aguilera Ruiz,

– Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos M. Z. Fehér ir Z. Wagner,

* Proceso kalba: lenkų.

– Europos Komisijos, atstovaujamos S. Grünheid ir L. Baumgart,

susipažinęs su 2020 m. spalio 8 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2008 m. liepos 24 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2008/675/TVR dėl atsižvelgimo į apkaltinamuosius nuosprendžius Europos Sąjungos valstybėse narėse naujose baudžiamosiose bylose (OL L 220, 2008, p. 32) 3 straipsnio 3 dalies išaiškinimo, taip pat dėl 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2008/909/TVR dėl nuosprendžių baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principo taikymo skiriant laisvės atėmimo bausmes ar su laisvės atėmimu susijusias priemones, siekiant jas vykdyti Europos Sąjungoje (OL L 327, 2008, p. 27), iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR (OL L 81, 2009, p. 24, toliau – Pamatinis sprendimas 2008/909), 8 straipsnio 2–4 dalių, 17 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio ir 19 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas byloje, kurioje turi būti priimtas bendras nuosprendis dėl AV, apimantis, be kita ko, laisvės atėmimo bausmę, kurią skyrė kitos valstybės narės teismas ir kuri buvo pripažinta siekiant ją vykdyti Lenkijoje.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Pamatinis sprendimas 2008/909

3 Pamatinio sprendimo 2008/909 6 ir 15 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(6) Šis pamatinis sprendimas turėtų būti įgyvendinamas ir taikomas taip, kad būtų sudarytos sąlygos laikytis bendrųjų lygybės, teisingumo ir pagrįstumo principų.

<…>

(15) Šis pamatinis sprendimas turėtų būti taikomas atsižvelgiant į [SESV 21 straipsniu] Europos Sąjungos piliečiams suteiktą teisę laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje.“

4 Šio pamatinio sprendimo 1 straipsnyje nurodyta:

„Šiame pamatiniame sprendime:

a) nuosprendis – išduodančiosios valstybės teismo galutinis sprendimas arba orderis, kuriuo skiriama bausmė fiziniam asmeniui;

b) bausmė – baudžiamojo proceso tvarka dėl nusikalstamos veikos įvykdymo ribotam arba neribotam laikui paskirta laisvės atėmimo bausmė arba su laisvės atėmimu susijusi priemonė;

c) išduodančioji valstybė – valstybė narė, kurioje priimtas nuosprendis;

d) vykdančioji valstybė – valstybė narė, kuriai perduodamas nuosprendis jį pripažinti ir vykdyti.“

5 Nurodyto pamatinio sprendimo 3 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatyta:

„1. Šio pamatinio sprendimo tikslas – nustatyti taisykles, pagal kurias valstybė narė, siekdama sudaryti palankesnes sąlygas socialinei nuteistojo asmens reabilitacijai [reintegracijai], pripažįsta nuosprendį ir vykdo bausmę.

<…>

3. Šis pamatinis sprendimas taikomas tik šiame pamatiniame sprendime apibrėžtų nuosprendžių [pripažinimui] ir bausmių vykdymui. <…>“

6 To paties pamatinio sprendimo 8 straipsnyje „Nuosprendžio pripažinimas ir bausmės vykdymas“ numatyta:

„1. Vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija pripažįsta pagal 4 straipsnį ir laikantis 5 straipsnyje nustatytos tvarkos perduotą nuosprendį ir nedelsdama imasi visų būtinų priemonių nuosprendžiui vykdyti, išskyrus atvejus, kai kompetentinga institucija nusprendžia remtis kuriuo nors 9 straipsnyje nurodytu nepripažinimo ir nevykdymo pagrindu.

2. Jei bausmės trukmė nesuderinama su vykdančiosios valstybės teise, tai vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija gali nuspręsti bausmę adaptuoti tik tuo atveju, kai ši bausmė viršija pagal tos valstybės nacionalinę teisę už tos pačios rūšies veikas skiriamą maksimalią bausmę. Patikslintos bausmės trukmė negali būti trumpesnė už maksimalios bausmės, pagal vykdančiosios valstybės teisę skiriamos už tos pačios rūšies veikas, trukmę.

3. Jei bausmės pobūdis neatitinka vykdančiosios valstybės teisės, tai tos valstybės kompetentinga institucija gali adaptuoti ją pagal bausmę ar priemonę, numatytą tos valstybės teisėje už tapačias veikas. Adaptuota bausmė ar priemonė turi kuo labiau atitikti išduodančiosios valstybės skirtą bausmę, ir todėl bausmė negali būti konvertuojama į baudą [pakeista pinigine bauda].

4. Adaptuota bausmė neturi apsunkinti išduodančiojoje valstybėje nustatytos bausmės pobūdžio ar [pailginti] trukmės.“

7 Pamatinio sprendimo 2008/909 12 straipsnio „Sprendimas dėl bausmės vykdymo ir terminai“ 1 dalyje numatyta:

„Vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija kuo greičiau nusprendžia, ar pripažinti nuosprendį ir vykdyti bausmę, bei apie tai informuoja išduodančiąją valstybę <…>“

8 Šio pamatinio sprendimo 17 straipsnio „Vykdymą reglamentuojantys teisės aktai“ 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Bausmės vykdymą reglamentuoja vykdančiosios valstybės teisė. Laikantis 2 ir 3 dalių nuostatų, tik vykdančiosios valstybės institucijos yra kompetentingos nuspręsti dėl vykdymo tvarkos ir nustatyti visas su tuo susijusias priemones, įskaitant paleidimo nesuėjus terminui ar lygtinai pagrindus.

2. Kompetentinga institucija vykdančiojoje valstybėje atliktinos laisvės atėmimo bausmės laikotarpį sutrumpina visu nelaisvės laikotarpiu, praleistu atliekant laisvės atėmimo bausmę pagal priimtą teismo sprendimą.“

9 To paties pamatinio sprendimo 19 straipsnyje „Amnestija, malonė, nuosprendžio peržiūra“ nurodyta:

„1. Amnestiją arba malonę gali suteikti [ir] išduodančioji valstybė[,] ir vykdančioji valstybė.

2. Tik išduodančioji valstybė gali priimti sprendimus dėl prašymų peržiūrėti nuosprendį, kuriuo skiriama pagal šį pamatinį sprendimą vykdoma bausmė.“

10 Pamatinio sprendimo 2008/909 21 straipsnyje „Vykdančiosios valstybės teikiama informacija“ numatyta:

„Vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija nedelsdama informuoja išduodančiosios valstybės kompetentingą instituciją bet kokiu būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą, apie:

<…>

e) bet kokį sprendimą adaptuoti bausmę pagal 8 straipsnio 2 ar 3 dalį ir tokio sprendimo priežastis;

f) bet kokį sprendimą nevykdyti bausmės dėl 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų priežasčių ir tokio sprendimo priežastis;

<…>“

Pamatinis sprendimas 2008/675

11 Pamatinio sprendimo 2008/675 2, 5–8 ir 14 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(2) Remdamasi Tamperės Europos Vadovų Tarybos išvadomis, 2000 m. lapkričio 29 d. Taryba priėmė Priemonių programą, skirtą sprendimų baudžiamosiose bylose abipusio [tarpusavio] pripažinimo principo įgyvendinimui <…>, kurioje numatyta „priimti vieną ar kelis dokumentus, nustatančius principą, pagal kurį valstybės narės teismas turi galėti atsižvelgti į kitų valstybių narių teismų priimtus galutinius nuosprendžius baudžiamosiose bylose, kad galėtų įvertinti teisės pažeidėjo įvykdytus pažeidimus ir nustatyti recidyvą bei nustatyti taikytinos bausmės rūšį bei jos vykdymui reikalingą tvarką“.

<…>

(5) Reikėtų patvirtinti principą, kad valstybės narės kitose valstybėse narėse priimtam apkaltinamajam nuosprendžiui turėtų priskirti teisines pasekmes, lygiavertes jos teismų pagal nacionalinę teisę priimtų apkaltinamųjų nuosprendžių pasekmėms, neatsižvelgiant į tai, ar pagal nacionalinę teisę šios pasekmės laikomos su byla susijusiais faktais ar procesinės arba materialinės teisės klausimais. Tačiau šiuo pamatiniu sprendimu nesiekiama suderinti pagal įvairius nacionalinius teisės aktus priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius ir galiojančius ankstesnius apkaltinamuosius nuosprendžius, o pareiga atsižvelgti į kitose valstybėse narėse priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius egzistuoja tik tiek, kiek pagal nacionalinę teisę atsižvelgiama į ankstesnius nacionalinius apkaltinamuosius nuosprendžius.

(6) Skirtingai nei kitų dokumentų, šio pamatinio sprendimo tikslas nėra vienoje valstybėje narėje priimto teismo sprendimo vykdymas kitoje valstybėje narėje; juo siekiama sudaryti sąlygas tam, kad į vienoje valstybėje narėje priimtą ankstesnį apkaltinamąjį nuosprendį būtų atsižvelgta kitoje valstybėje narėje nagrinėjant naujas baudžiamąsias bylas tiek, kiek į tos kitos valstybės narės teismų priimtus ankstesnius apkaltinamuosius nuosprendžius atsižvelgiama pagal tos valstybės narės teisės aktus.

<…>

(7) Kitoje valstybėje narėje priimto apkaltinamojo nuosprendžio pasekmės turėtų būti lygiavertės nacionalinių sprendimų pasekmėms baudžiamosios bylos ikiteisminio tyrimo metu, teisminio nagrinėjimo metu ir nuosprendžio vykdymo metu.

(8) Kai baudžiamosios bylos nagrinėjimo metu valstybėje narėje turima informacijos apie kitoje valstybėje narėje priimtą ankstesnį apkaltinamąjį nuosprendį, reikėtų kuo labiau vengti atitinkamam asmeniui taikyti mažiau palankias sąlygas nei tos, kurios būtų taikomos tuo atveju, jei tai būtų buvęs nacionalinis apkaltinamasis nuosprendis.

<…>

(14) Teismo sprendimo ar jo vykdymo užprotestavimas [pakeitimas] apima, *inter alia*, situacijas, kai pagal antros valstybės narės nacionalinę teisę ankstesniu teismo sprendimu [nuosprendžiu] paskirta sankcija turi būti perimama arba įtraukiama į kitą sankciją, kuri tada turi būti veiksmingai [faktiškai] įvykdyta, jeigu pirmas nuosprendis dar nebuvo įvykdytas arba jo vykdymas nebuvo perduotas antrai valstybei narei.“

12 Šio pamatinio sprendimo 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad jo „tikslas – nustatyti sąlygas, kuriomis valstybėje narėje nagrinėjamoje baudžiamojoje byloje prieš tam tikrą asmenį atsižvelgiama į ankstesnius kitose valstybėse narėse dėl to paties asmens priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius dėl kitų faktų“.

13 Šio pamatinio sprendimo 2 straipsnyje „apkaltinamasis nuosprendis“ apibrėžtas kaip „bet kuris galutinis baudžiamojo teismo sprendimas, nustatantis asmens kaltę dėl baudžiamosios veikos“.

14 To paties pamatinio sprendimo 3 straipsnis „Atsižvelgimas naujoje baudžiamojoje byloje į kitoje valstybėje narėje priimtą apkaltinamąjį nuosprendį“ suformuluotas taip:

„1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad baudžiamojoje byloje prieš tam tikrą asmenį į ankstesnius kitose valstybėse narėse dėl to paties asmens priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius dėl kitų faktų, apie kuriuos buvo gauta informacija pagal taikomus dokumentus dėl tarpusavio teisinės pagalbos arba keitimosi informacija apie teistumą, būtų atsižvelgta tokia apimtimi, kokia atsižvelgiama į ankstesnius nacionalinius apkaltinamuosius nuosprendžius, ir kad jiems būtų priskirtos teisinės pasekmės, lygiavertės toms, kurios pagal nacionalinę teisę priskiriamos ankstesniems nacionaliniams apkaltinamiesiems nuosprendžiams.

2. 1 dalis taikoma atliekant ikiteisminį tyrimą, teisminio nagrinėjimo metu ir vykdant apkaltinamąjį nuosprendį, visų pirma atsižvelgiant į taikytinas procesines taisykles, įskaitant taisykles, susijusias su laikinu sulaikymu, teisės pažeidimo sąvokos apibrėžimu, bausmės rūšimi bei dydžiu, ir taisykles, reglamentuojančias sprendimo vykdymą.

3. Atsižvelgimo į ankstesnius kitose valstybėse narėse priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius, kaip numatyta 1 dalyje, pasekmės negali būti [šių] ankstesnių apkaltinamųjų nuosprendžių ir visų su jų vykdymu susijusių sprendimų užprotestavimas [pakeitimas], panaikinimas ar peržiūrėjimas naują bylą nagrinėjančioje valstybėje narėje.

<…>“

Lenkijos teisė

15 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos 1997 m. birželio 6 d. *kodeks karny* (Baudžiamasis kodeksas) (*Dz. U.*, Nr. 88, 553 pozicija) 85 straipsnio 4 dalis suformuluota taip:

„Į subendrintą bausmę neįtraukiamos bausmės, paskirtos nuosprendžiais, nurodytais Baudžiamojo kodekso 114a straipsnyje.“

16 Baudžiamojo kodekso 114a straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Apkaltinamuoju nuosprendžiu taip pat laikomas įsiteisėjęs apkaltinamasis sprendimas dėl nusikalstamos veikos, kurį priėmė Europos Sąjungos valstybėje narėje jurisdikciją nagrinėti baudžiamąsias bylas turintis teismas, nebent pagal Lenkijos baudžiamąją teisę tokia veika nėra nusikaltimas, veikos vykdytojas nėra baudžiamas arba paskirta bausmė nenumatyta Lenkijos baudžiamojoje teisėje.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

17 2018 m. liepos 31 d. Lenkijos pilietis AV kreipėsi į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusį *Sąd Okręgowy w Gdańsku* (Gdansko apygardos teismas, Lenkija) su prašymu priimti bendrą nuosprendį, apimantį dvi AV skirtas laisvės atėmimo bausmes, t. y. pirma, 2017 m. vasario 15 d. *Landgericht Lüneburg* (Liuneburgo apygardos teismas, Vokietija) nuosprendžiu skirtą bausmę, kurią prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pripažino 2018 m. sausio 12 d. nutartimi siekiant ją įvykdyti Lenkijoje ir kurią AV turi atlikti nuo 2016 m. rugsėjo 1 d. iki 2021 m. lapkričio 29 d., ir, antra, 2010 m. vasario 24 d. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuosprendžiu skirtą bausmę, kurią AV turi atlikti nuo 2021 m. lapkričio 29 d. iki 2030 m. kovo 30 d.

18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patikslino, kad veikų, dėl kurių buvo priimtas *Landgericht Lüneburg* (Liuneburgo apygardos teismas) nuosprendis, teisinis kvalifikavimas atitinka Lenkijos teisėje nustatytą teisinį kvalifikavimą ir kad dėl šio nuosprendžio pripažinimo Lenkijoje vykdytinos laisvės atėmimo bausmės trukmė yra tokia pati kaip ir Vokietijos teismo skirtos bausmės, t. y. penkeri metai ir trys mėnesiai.

19 Prašyme priimti bendrą nuosprendį AV nurodė, jog, atsižvelgiant į tai, kad *Landgericht Lüneburg* (Liuneburgo apygardos teismas) nuosprendis buvo perduotas vykdyti Lenkijoje, tenkinamos sąlygos priimti šią bausmę apimantį bendrą nuosprendį.

20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad bendras nuosprendis yra riba tarp jurisdikcijos dėl bylos esmės ir vykdomosios jurisdikcijos ir apima įsiteisėjusiais nuosprendžiais skirtas bausmes, siekiant „koreguoti teisinį atsaką“ į padarytus nusikaltimus, už kurių įvykdymą asmuo galėtų būti teisiamas viename teismo procese, taigi ir „racionalizuoti bausmes“. Jis pabrėžia, kad bendru nuosprendžiu nesikišama į atitinkamus atskirus nuosprendžius, nes jis nedaro poveikio pagrindiniams jų elementams, visų pirmą tam tikrą nusikalstamą veiką padariusio asmens kaltės nustatymui, bet leidžia įvertinti visas keliais nuosprendžiais nuteisto asmens nusikalstamas veikas; gali būti pakeista tik jais skirtų bausmių trukmė. Šis teismas taip pat nurodo, kad jei tenkinamos sąlygos, bendrą nuosprendį priimti privaloma.

21 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas paaiškina, kad pagal pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos Baudžiamojo kodekso 85 straipsnio 4 dalį, siejamą su šio kodekso 114a straipsniu, draudžiama priimti bendrą nuosprendį, apimantį Lenkijoje skirtas bausmes ir kitose valstybėse narėse skirtas bausmes, pripažintas siekiant jas vykdyti Lenkijoje.

22 Jo teigimu, toks draudimas reiškia, kad asmuo, kelis kartus nuteistas vienoje valstybėje narėje, atsiduria palankesnėje padėtyje nei skirtingose valstybėse narėse nuteistas asmuo. Tačiau jeigu priimant bendrą nuosprendį būtų atsižvelgta į kitoje valstybėje narėje priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius, pripažintus pagal Pamatinį sprendimą 2008/909, siekiant juos vykdyti valstybėje narėje, kurioje priimamas bendras nuosprendis, Sąjungos lygiu būtų užtikrintas vienodas požiūris į panašioje situacijoje esančius asmenis ir tai sustiprintų valstybių narių tarpusavio pasitikėjimą.

23 Šiomis aplinkybėmis *Sąd Okręgowy w Gdańsku* (Gdansko apygardos teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar [Pamatinio sprendimo 2008/675] 3 straipsnio 3 dalis <…> turi būti aiškinama taip, kad pakeitimu pagal šią nuostatą laikomas ne tik bausmės, paskirtos vienoje [valstybėje narėje] priimtu nuosprendžiu, įtraukimas į bendrą nuosprendį, bet ir tokios bausmės, kuri pagal bendrą nuosprendį buvo perimta vykdyti kitoje [valstybėje narėje] kartu su toje valstybėje priimtu nuosprendžiu, įtraukimas į bendrą nuosprendį?

2. Ar atsižvelgiant į [Pamatinio sprendimo 2008/909] nuostatas <…>, apibrėžt[as] [jo] 8 straipsnio 2–4 dalyse, taip pat atsižvelgiant į 19 straipsnio 1 ir 2 dalis <…> ir 17 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį <…>, galima priimti bendrą nuosprendį, į kurį būtų įtrauktos bausmės, paskirtos [valstybėje narėje] <…>, pagal bendro nuosprendžio procedūrą perimt[os] vykdyti kitoje [valstybėje narėje] kartu su tokioje valstybėje priimtu nuosprendžiu?“

Dėl prejudicinių klausimų

Pirminės pastabos

24 Pirmiausia pažymėtina, kad nors iš principo bendrą nuosprendį reglamentuojantys nacionalinės baudžiamosios teisės aktai ir baudžiamojo proceso taisyklės priklauso valstybių narių kompetencijai, šios privalo naudotis šia kompetencija laikydamosi Sąjungos teisės (šiuo klausimu žr. 2019 m. vasario 26 d. Sprendimo *Rimšēvičs ir ECB / Latvija*, C-202/18 ir C-238/18, EU:C:2019:139, 57 punktą).

25 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagal Lenkijos teisę bendras nuosprendis turi būti priimtas, kai įvykdytos sąlygos skirti subendrintą bausmę pagal kelis įsiteisėjusius apkaltinamuosius nuosprendžius. Taip pat matyti, kad bendras nuosprendis neturi įtakos šiuose apkaltinamuosiuose nuosprendžiuose esančiam asmens kaltumo pripažinimui, kuris yra galutinis, bet juo tik pakeičiamas paskirtos bausmės ar bausmių dydis.

26 Be to, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad bendras nuosprendis, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo suinteresuotajam asmeniui anksčiau skirta viena ar kelios bausmės pakeičiamos viena nauja bausme, neišvengiamai lemia suinteresuotajam asmeniui palankesnį rezultatą. Iš tiesų kelis kartus nuteistam suinteresuotajam asmeniui gali būti skirta mažesnė subendrinta bausmė, nei būtų tiesiog sudėjus skirtingas bausmes, skirtas ankstesniais apkaltinamaisiais nuosprendžiais. Tokiu atveju teismas turi diskreciją nustatyti bausmės dydį, atsižvelgdamas į suinteresuotojo asmens situaciją ar asmenybę arba į lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes.

27 Šiomis aplinkybėmis tokį bendrą nuosprendį reikia skirti nuo laisvės atėmimo bausmės vykdymo priemonių (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugpjūčio 10 d. Sprendimo *Zdziaszek*, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, 85 punktą).

28 Nagrinėjamu atveju AV pateiktas prašymas priimti bendrą nuosprendį, be kita ko, susijęs su penkerių metų ir trijų mėnesių laisvės atėmimo bausme, skirta jam 2017 m. vasario 15 d. *Landgericht Lüneburg* (Liuneburgo apygardos teismas) nuosprendžiu, kuris prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nutartimi buvo pripažintas siekiant jį vykdyti Lenkijoje.

29 Kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo paskelbtam šio nuosprendžio pripažinimui ir AV skirtos bausmės vykdymui Lenkijoje taikomas Pamatinis sprendimas 2008/909, remiantis jo 1 straipsniu ir 3 straipsnio 3 dalimi, pirmiausia reikia išnagrinėti antrąjį klausimą, susijusį su šio pamatinio sprendimo aiškinimu.

Dėl antrojo klausimo

30 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Pamatinio sprendimo 2008/909 8 straipsnio 2–4 dalys, 17 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 19 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos leidžiama priimti bendrą nuosprendį, apimantį ne tik vieną ar kelias bausmes, anksčiau skirtas suinteresuotajam asmeniui valstybėje narėje, kurioje priimamas šis bendras nuosprendis, bet ir vieną ar kelias bausmes, skirtas jam kitoje valstybėje narėje ir pagal šį pamatinį sprendimą vykdomas pirmojoje valstybėje narėje.

31 Šiuo klausimu, pirma, iš šio pamatinio sprendimo 8 straipsnio 2 dalies matyti, kad vykdančiosios valstybės, kaip ji suprantama pagal šio pamatinio sprendimo 1 straipsnio d punktą, kompetentinga institucija gali adaptuoti išduodančiojoje valstybėje, kaip ši suprantama pagal to paties straipsnio c punktą, skirtą bausmę, tik jeigu jos trukmė nesuderinama su vykdančiosios valstybės teise ir ji viršija pagal tos valstybės nacionalinę teisę už tos pačios rūšies veikas skiriamą maksimalią bausmę. Patikslintos bausmės trukmė negali būti trumpesnė už maksimalią bausmę, pagal vykdančiosios valstybės teisę skiriamą už tos pačios rūšies veikas (šiuo klausimu žr. 2020 m. kovo 11 d. Sprendimo *SF (Europos arešto orderis – Grąžinimo į vykdančiąją valstybę garantija)*, C-314/18, EU:C:2020:191, 64 punktą).

32 Tuo atveju, jei išduodančiojoje valstybėje skirtos bausmės pobūdis nesuderinamas su vykdančiosios valstybės teise, pagal Pamatinio sprendimo 2008/909 8 straipsnio 3 dalį pastarosios valstybės kompetentinga institucija taip pat gali adaptuoti tokią bausmę pagal bausmę ar priemonę, numatytą tos valstybės teisėje už panašias veikas, su sąlyga, kad adaptuota bausmė kuo labiau atitiktų išduodančiojoje valstybėje skirtą bausmę. Bet kuriuo atveju ši bausmė negali būti pakeista pinigine bauda.

33 Be to, pagal Pamatinio sprendimo 2008/909 8 straipsnio 4 dalį adaptuota bausmė negali apsunkinti išduodančiojoje valstybėje paskirtos bausmės, kiek tai susiję su jos pobūdžiu ar trukme (šiuo klausimu žr. 2020 m. kovo 11 d. Sprendimo *SF (Europos arešto orderis – Grąžinimo į vykdančiąją valstybę garantija)*, C-314/18, EU:C:2020:191, 64 punktą).

34 Be to, apie kiekvieną sprendimą adaptuoti bausmę pagal Pamatinio sprendimo 2008/909 8 straipsnio 2 ir 3 dalis, remiantis šio pamatinio sprendimo 21 straipsnio e punktu, turi būti raštu pranešama išduodančiosios valstybės kompetentingai institucijai, nurodant tokio sprendimo priežastis.

35 Taigi Pamatinio sprendimo 2008/909 8 straipsnio 2–4 dalyse numatytos griežtos sąlygos, kurių turi laikytis vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija, adaptuodama išduodančiojoje valstybėje skirtą bausmę, ir jos yra šiai institucijai pagal šio pamatinio sprendimo 8 straipsnio 1 dalį tenkančios pagrindinės pareigos pripažinti jai perduotą nuosprendį ir nedelsiant imtis visų būtinų priemonių įvykdyti bausmę, kurios trukmė ir pobūdis atitinka išduodančiojoje valstybėje priimtu nuosprendžiu skirtos bausmės trukmę ir pobūdį, vienintelės išimtys (šiuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Ognyanov*, C-554/14, EU:C:2016:835, 36 punktą ir 2017 m. sausio 11 d. Sprendimo *Grundza*, C-289/15, EU:C:2017:4, 42 punktą).

36 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Pamatinio sprendimo 2008/909 8 straipsnio 2–4 dalys turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas leidžiama į bendrą nuosprendį įtraukti vieną ar kelias kitose valstybėse narėse skirtas bausmes, pagal šį pamatinį sprendimą vykdomas valstybėje narėje, kurioje priimamas šis bendras nuosprendis, su sąlyga, kad šis nuosprendis nelemia šių bausmių trukmės ar pobūdžio adaptavimo, viršijančio šiose nuostatose numatytas griežtas ribas.

37 Priešinga išvada, kaip teisingai pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 115 punkte, lemtų nepagrįstą skirtingą požiūrį į asmenis, kurie buvo kelis kartus nuteisti vienoje valstybėje narėje, palyginti su asmenimis, kurie buvo nuteisti keliose valstybėse narėse, jei abiem atvejais bausmės vykdomos toje pačioje valstybėje narėje. Kaip nurodyta Pamatinio sprendimo 2008/909 6 konstatuojamojoje dalyje, jis turėtų būti įgyvendinamas ir taikomas taip, kad būtų sudarytos sąlygos laikytis bendrųjų lygybės, teisingumo ir pagrįstumo principų.

38 Be to, toks skirtingas požiūris nagrinėjamu atveju būtų nepalankus Sąjungos piliečiui, pasinaudojusiam SESV 21 straipsnyje jam suteikta teise judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje. Kaip nurodyta šio pamatinio sprendimo 15 konstatuojamojoje dalyje, jis turi būti taikomas laikantis šios teisės.

39 Antra, iš Pamatinio sprendimo 2008/909 17 straipsnio 1 dalies matyti, kad bausmės vykdymą pagal šį pamatinį sprendimą reglamentuoja vykdančiosios valstybės teisė, kai nuteistasis perduodamas tos valstybės kompetentingoms institucijoms, ir kad šios iš principo vienintelės turi kompetenciją spręsti dėl vykdymo tvarkos ir nustatyti su tuo susijusias priemones, įskaitant paleidimo nesuėjus terminui ar lygtinai pagrindus. Kaip savo išvados 111 punkte pažymėjo generalinis advokatas, ši nuostata apima priemones, kuriomis siekiama užtikrinti faktinį laisvės atėmimo bausmės vykdymą ir nuteistojo socialinę reintegraciją. Bendras nuosprendis, apie kurį kalbama pagrindinėje byloje ir kurį, kaip nurodyta šio sprendimo 27 punkte, reikia skirti nuo laisvės atėmimo bausmės vykdymo priemonių, negali būti laikomas Pamatinio sprendimo 2008/909 17 straipsnio 1 dalyje numatyta priemone.

40 Be to, pagal to paties straipsnio 2 dalį vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos įpareigojamos sutrumpinti šioje valstybėje atliktinos laisvės atėmimo bausmės trukmę visu išduodančiojoje valstybėje nuteistojo iki perdavimo jau atliktos bausmės laikotarpiu.

41 Darytina išvada, kad Pamatinio sprendimo 2008/909 17 straipsnio 1 ir 2 dalys turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas leidžiama į bendrą nuosprendį įtraukti vieną ar kelias kitose valstybėse narėse skirtas bausmes, pagal šį pamatinį sprendimą vykdomas valstybėje narėje, kurioje priimamas šis bendras nuosprendis, su sąlyga, kad laikomasi minėtoje 2 dalyje numatytos pareigos sutrumpinti vykdančiojoje valstybėje atliktinos laisvės atėmimo bausmės trukmę visu išduodančiojoje valstybėje nuteistojo galbūt jau atliktos bausmės laikotarpiu.

42 Trečia, Pamatinio sprendimo 2008/909 19 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad amnestiją arba malonę gali suteikti ir išduodančioji valstybė, ir vykdančioji valstybė. Kaip matyti iš šio pamatinio sprendimo 21 straipsnio f punkto, suteikus amnestiją ar malonę bausmės vykdymas nutraukiamas. Šio sprendimo 25 ir 26 punktuose aprašytu bendru nuosprendžiu nesiekiama nutraukti bausmės vykdymo.

43 Pagal Pamatinio sprendimo 2008/909 19 straipsnio 2 dalį tik išduodančioji valstybė gali nagrinėti prašymus peržiūrėti nuosprendį, kuriuo skirta laisvės atėmimo bausmė arba su laisvės atėmimu susijusi priemonė, pagal šį pamatinį sprendimą turinti būti įvykdyta kitoje valstybėje narėje. Šio sprendimo 25 ir 26 punktuose aprašytu bendru nuosprendžiu negali būti siekiama peržiūrėti kitose valstybėse narėse paskelbtų apkaltinamųjų nuosprendžių, pagal šį pamatinį sprendimą vykdomų valstybėje narėje, kurioje priimamas šis bendras nuosprendis; jis taip pat negali sukelti tokio poveikio.

44 Darytina išvada, kad Pamatinio sprendimo 2008/909 19 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį leidžiama į bendrą nuosprendį įtraukti vieną ar kelias kitose valstybėse narėse skirtas bausmes, pagal šį pamatinį sprendimą vykdomas valstybėje narėje, kurioje priimamas šis bendras nuosprendis, su sąlyga, kad šis nuosprendis nelemia šių bausmių peržiūrėjimo.

45 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip: kartu vertinami Pamatinio sprendimo 2008/909 8 straipsnio 2–4 dalys, 17 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 19 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos leidžiama priimti bendrą nuosprendį, apimantį ne tik vieną ar kelias bausmes, anksčiau skirtas suinteresuotajam asmeniui valstybėje narėje, kurioje priimamas šis bendras nuosprendis, bet ir vieną ar kelias bausmes, skirtas jam kitoje valstybėje narėje ir pagal šį pamatinį sprendimą vykdomas pirmojoje valstybėje narėje. Vis dėlto šis bendras nuosprendis negali lemti šių bausmių trukmės ar pobūdžio adaptavimo, viršijančio Pamatinio sprendimo 2008/909 8 straipsnio 2–4 dalyse numatytas griežtas ribas, juo negali būti pažeista šio pamatinio sprendimo 17 straipsnio 2 dalyje numatyta pareiga sutrumpinti bendrą vykdančiojoje valstybėje atliktinos laisvės atėmimo bausmės trukmę visu išduodančiojoje valstybėje nuteistojo galbūt jau atliktos bausmės laikotarpiu ir jis negali lemti kitoje valstybėje narėje nuteistajam skirtų bausmių peržiūrėjimo pažeidžiant šio pamatinio sprendimo 19 straipsnio 2 dalį.

Dėl pirmojo klausimo

46 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Pamatinio sprendimo 2008/675 3 straipsnio 3 dalis, siejama su šio pamatinio sprendimo 14 konstatuojamąja dalimi, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją leidžiama priimti bendrą nuosprendį, apimantį ne tik vieną ar kelias bausmes, anksčiau skirtas suinteresuotajam asmeniui valstybėje narėje, kurioje priimamas šis bendras nuosprendis, bet taip pat vieną ar kelias bausmes, skirtas jam kitoje valstybėje narėje ir remiantis Pamatiniu sprendimu 2008/909 vykdomas pirmojoje valstybėje narėje, su sąlyga, kad šiuo bendru nuosprendžiu nekeičiamas, nepanaikinamas ir neperžiūrimas, kaip tai suprantama pagal šią Pamatinio sprendimo 2008/675 nuostatą, antrojoje valstybėje narėje paskelbtas apkaltinamasis nuosprendis ar bet koks sprendimas dėl jo vykdymo.

47 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad, remiantis Pamatinio sprendimo 2008/675 1 straipsnio 1 dalimi, jo tikslas – nustatyti sąlygas, kuriomis į vienoje valstybėje narėje anksčiau priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius, kaip jie suprantami pagal šio pamatinio sprendimo 2 dalį, turi būti atsižvelgiama naujoje baudžiamojoje byloje, iškeltoje kitoje valstybėje narėje prieš tą patį asmenį dėl kitų faktų (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Beshkov*, C-171/16, EU:C:2017:710, 25 punktą ir 2018 m. liepos 5 d. Sprendimo *Lada*, C-390/16, EU:C:2018:532, 27 punktą). Kaip matyti iš šio pamatinio sprendimo 2 konstatuojamosios dalies, juo siekiama sudaryti sąlygas įvertinti atitinkamo asmens anksčiau įvykdytas nusikalstamas veikas.

48 Taigi Pamatiniu sprendimu 2008/675, kaip nurodyta jo 6 konstatuojamojoje dalyje, nesiekiama užtikrinti, kad vienoje valstybėje narėje būtų vykdomi kitose valstybėse narėse priimti teismo sprendimai (2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Beshkov*, C-171/16, EU:C:2017:710, 45 punktas).

49 Kaip matyti iš šio pamatinio sprendimo 5–8 konstatuojamųjų dalių, juo siekiama, kad kiekviena valstybė narė priskirtų kitose valstybėse narėse anksčiau priimtiems apkaltinamiesiems nuosprendžiams tokias pačias teisines pasekmes, kokias pagal jos nacionalinę teisę sukelia jos teismų anksčiau priimti apkaltinamieji nuosprendžiai.

50 Tuo tikslu šio pamatinio sprendimo 3 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su jo 5 konstatuojamąja dalimi, valstybės narės įpareigojamos užtikrinti, kad, pirma, asmeniui iškeltoje naujoje baudžiamojoje byloje į ankstesnius kitose valstybėse narėse dėl to paties asmens padarytų kitų veikų priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius, kuriems reikalinga informacija buvo gauta pagal taikomus dokumentus dėl tarpusavio teisinės pagalbos arba keitimosi informacija apie teistumą, būtų atsižvelgta taip, kaip pagal nacionalinę teisę atsižvelgiama į ankstesnius nacionalinius apkaltinamuosius nuosprendžius, ir, antra, jiems būtų priskirtos faktinės ir procesinės ar materialinės teisinės pasekmės, lygiavertės toms, kurios pagal šią teisę priskiriamos nacionaliniams apkaltinamiesiems nuosprendžiams (2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Beshkov*, C-171/16, EU:C:2017:710, 26 punktas ir 2018 m. liepos 5 d. Sprendimo *Lada*, C-390/16, EU:C:2018:532, 28 punktas).

51 Pamatinio sprendimo 2008/675 3 straipsnio 2 dalyje patikslinta, kad šis įpareigojimas taikomas atliekant ikiteisminį tyrimą, teisminio nagrinėjimo metu ir vykdant apkaltinamąjį nuosprendį, visų pirma kiek tai susiję su taikytinomis proceso taisyklėmis, įskaitant susijusiąsias su nusikalstamos veikos kvalifikavimu, bausmės rūšimi ir dydžiu ir reglamentuojančiąsias nuosprendžio vykdymą (2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Beshkov*, C-171/16, EU:C:2017:710, 27 punktas ir 2018 m. liepos 5 d. Sprendimo *Lada*, C-390/16, EU:C:2018:532, 29 punktas).

52 Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad Pamatinis sprendimas 2008/675 taikomas nacionalinei bylai, kurioje vykdymo tikslais subendrinta laisvės atėmimo bausmė skiriama atsižvelgiant į nacionalinio teismo asmeniui skirtą laisvės atėmimo bausmę ir bausmę, kitos valstybės narės priimtu ankstesniu apkaltinamuoju nuosprendžiu skirtą tam pačiam asmeniui už kitas veikas (2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Beshkov*, C-171/16, EU:C:2017:710, 29 punktas).

53 Šiomis aplinkybėmis pagal Pamatinio sprendimo 2008/675 3 straipsnio 3 dalį naujos baudžiamosios bylos atveju atsižvelgimas į ankstesnius kitose valstybėse narėse priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius negali lemti jų ir visų su jų vykdymu valstybėje narėje, kurioje iškelta nauja baudžiamoji byla, susijusių sprendimų pakeitimo, panaikinimo ar peržiūrėjimo; turi būti atsižvelgta į tokius ankstesnius nuosprendžius, kokie jie buvo paskelbti (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Beshkov*, C-171/16, EU:C:2017:710, 44 punktą ir 2018 m. liepos 5 d. Sprendimo *Lada*, C-390/16, EU:C:2018:532, 39 punktą).

54 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Pamatinio sprendimo 2008/675 14 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, kad teismo sprendimo ar jo vykdymo „pakeitimas“, kaip tai suprantama pagal jo 3 straipsnio 3 dalį, apima, *inter alia*, „situacijas, kai pagal antros valstybės narės nacionalinę teisę ankstesniu teismo sprendimu paskirta sankcija turi būti perimama arba įtraukiama į kitą sankciją, kuri tada turi būti veiksmingai [faktiškai] įvykdyta, jeigu pirmas nuosprendis dar nebuvo įvykdytas arba jo vykdymas nebuvo perduotas antrai valstybei narei“.

55 Taigi iš Pamatinio sprendimo 2008/675 3 straipsnio 3 dalies, siejamos su jo 14 konstatuojamąja dalimi, matyti, kad, pirma, situacijos, kai skiriama subendrinta bausmė, savaime nėra pašalintos iš šio pamatinio sprendimo taikymo srities ir, antra, subendrintos bausmės skyrimas gali pakeisti ankstesnį apkaltinamąjį nuosprendį ar jo vykdymą, kai pirmas nuosprendis dar nebuvo įvykdytas arba perduotas vykdyti antrajai valstybei narei.

56 Todėl, kaip generalinis advokatas iš esmės pažymėjo savo išvados 83 ir 84 punktuose, kai pirmoje valstybėje narėje priimtas ankstesnis apkaltinamasis nuosprendis, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal Pamatinį sprendimą 2008/909 buvo perduotas vykdyti antrai valstybei narei ir joje pripažintas, aplinkybė, kad šioje antroje valstybėje į šį ankstesnį nuosprendį atsižvelgiama skelbiant bendrą nuosprendį, nelemia tokio ankstesnio apkaltinamojo nuosprendžio arba jo vykdymo „pakeitimo, panaikinimo arba peržiūrėjimo“, kaip tai suprantama pagal Pamatinio sprendimo 2008/675 3 straipsnio 3 dalį, jeigu priimant šį bendrą nuosprendį dėl ankstesnio nuosprendžio laikomasi Pamatinio sprendimo 2008/909 8 straipsnio 2–4 dalyse, 17 straipsnio 2 dalyje ir 19 straipsnio 2 dalyje įtvirtintų sąlygų ir ribų, primintų šio sprendimo 36, 41 ir 44 punktuose.

57 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad siekdamas įsitikinti, jog kitoje valstybėje narėje anksčiau priimtiems apkaltinamiesiems nuosprendžiams pripažįstamos tokios pačios pasekmės, kaip ir ankstesniems nacionaliniams apkaltinamiesiems nuosprendžiams, naują baudžiamąją bylą, kaip antai pagrindinę bylą dėl bendro nuosprendžio priėmimo, nagrinėjantis teismas iš principo turi atsižvelgti į ankstesnį kitos valstybės narės teismo priimtą apkaltinamąjį nuosprendį taip, kaip jis atsižvelgtų į savo valstybės narės teismo ankstesnį apkaltinamąjį nuosprendį, jeigu laikomasi pirmesniame punkte nurodytų sąlygų ir ribų.

58 Tokį aiškinimą patvirtina šio sprendimo 49 punkte primintas Pamatiniu sprendimu 2008/675 siekiamas tikslas kiek įmanoma išvengti, kad suinteresuotasis asmuo būtų vertinamas mažiau palankiai nei tuo atveju, jei atitinkamas ankstesnis apkaltinamasis nuosprendis būtų priimtas nacionalinio teismo.

59 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip: Pamatinio sprendimo 2008/675 3 straipsnio 3 dalis, siejama su šio pamatinio sprendimo 14 konstatuojamąja dalimi, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją leidžiama priimti bendrą nuosprendį, apimantį ne tik vieną ar kelias bausmes, anksčiau skirtas suinteresuotajam asmeniui valstybėje narėje, kurioje priimamas šis bendras nuosprendis, bet taip pat vieną ar kelias bausmes, skirtas jam kitoje valstybėje narėje ir remiantis Pamatiniu sprendimu 2008/909 vykdomas pirmojoje valstybėje narėje, jeigu priimant šį bendrą nuosprendį dėl kitoje valstybėje priimtų nuosprendžių laikomasi Pamatinio sprendimo 2008/909 8 straipsnio 2–4 dalyse, 17 straipsnio 2 dalyje ir 19 straipsnio 2 dalyje įtvirtintų sąlygų ir ribų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

60 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2008/909/TVR dėl nuosprendžių baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principo taikymo skiriant laisvės atėmimo bausmes ar su laisvės atėmimu susijusias priemones, siekiant jas vykdyti Europos Sąjungoje, iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR, kartu vertinami 8 straipsnio 2–4 dalys, 17 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 19 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos leidžiama priimti bendrą nuosprendį, apimantį ne tik vieną ar kelias bausmes, anksčiau skirtas suinteresuotajam asmeniui valstybėje narėje, kurioje priimamas šis bendras nuosprendis, bet ir vieną ar kelias bausmes, skirtas jam kitoje valstybėje narėje ir pagal šį pamatinį sprendimą vykdomas pirmojoje valstybėje narėje. Vis dėlto šis bendras nuosprendis negali lemti šių bausmių trukmės ar pobūdžio adaptavimo, viršijančio šio pamatinio sprendimo 8 straipsnio 2–4 dalyse numatytas griežtas ribas, juo negali būti pažeista šio pamatinio sprendimo 17 straipsnio 2 dalyje numatyta pareiga sutrumpinti bendrą vykdančiojoje valstybėje atliktinos laisvės atėmimo bausmės trukmę visu išduodančiojoje valstybėje nuteistojo galbūt jau atliktos bausmės laikotarpiu ir jis negali lemti kitoje valstybėje narėje nuteistajam skirtų bausmių peržiūrėjimo pažeidžiant šio pamatinio sprendimo 19 straipsnio 2 dalį.**

2. **2008 m. liepos 24 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2008/675/TVR dėl atsižvelgimo į apkaltinamuosius nuosprendžius Europos Sąjungos valstybėse narėse naujose baudžiamosiose bylose 3 straipsnio 3 dalis, siejama su šio pamatinio sprendimo 14 konstatuojamąja dalimi, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją leidžiama priimti bendrą nuosprendį, apimantį ne tik vieną ar kelias bausmes, anksčiau skirtas suinteresuotajam asmeniui valstybėje narėje, kurioje priimamas šis bendras nuosprendis, bet taip pat vieną ar kelias bausmes, skirtas jam kitoje valstybėje narėje ir remiantis Pamatiniu sprendimu 2008/909, iš dalies pakeistu Pamatiniu sprendimu 2009/299, vykdomas pirmojoje valstybėje narėje, jeigu priimant šį bendrą nuosprendį dėl kitoje valstybėje priimtų nuosprendžių laikomasi iš dalies pakeisto Pamatinio sprendimo 2008/909 8 straipsnio 2– 4 dalyse, 17 straipsnio 2 dalyje ir 19 straipsnio 2 dalyje įtvirtintų sąlygų ir ribų.**

Parašai.